

en væsentlig Forandring, som ingen den Gang kunde ane. Naar vi se hen til Hovedstadens forholdsvis langsomme Vækst i den første Halvdel af Aarhundredet, maa det erkendes, at dens langt stærkere Vækst i den følgende Tid maatte stille andre Fordringer til Politiets Organisation og dets Styrke. Dertil kommer, at Pengene maa siges ikke at være saa meget værd som den Gang, naar man ser hen til, hvad det i det hele og store koster at leve, og hvad en saadan Institution koster. Derfor har jeg gjort gældende, at nu er det rette Tidspunkt til Stede til at komme frem med dette Krav. Der er en utvivlsom Anerkendelse fra Lovgivningens Side af, at Kjøbenhavn har i Modsætning til det øvrige Land et Krav paa at faa Hjælp til Afholdelse af sine Delinkventomkostninger og sine Polititudgifter af de Hensyn, jeg anførte. Dem ville de Herrer ogsaa finde fremhævede under Diskussionen, naar de se tilbage til den Tid, og deraf bliver den ganske naturlige Konsekvens, at under forandrede Forhold maa Kjøbenhavn være berettiget til at faa mere. Derimod er det ikke nogen Indvending, naar det ærede Medlem anførte, at der var sluttet en endelig bindende Kontrakt. Ja ganske vist er den bindende, der kan ikke ske Forandring heri, uden at Rigsdagen træder til og gaar ind paa, at der gives mere, men jeg mener, at Kommunalbestyrelsens Andragende har været berettiget, idet den Forudsætning, under hvilken Kontrakten blev indgaaet, ikke mere slaar til.

Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (J. Hage) havnede i den samme Konklusion som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 6te Valgkreds (Alberti). Hans Hovedbetragtning var i øvrigt den, at naar Kommunerne uden for Kjøbenhavn ikke fik Tilskud til deres slette Politi, burde Kjøbenhavns Kommune heller ikke have Tilskud til sit gode Politi. Hertil er kun at bemærke, at efter den nuværende Ordning, hvor Udgifterne til Delinkvent- og Politivæsenet paa hvile Kommunerne, have Kommunerne uden for Kjøbenhavn intet som helst Krav paa noget Tilskud fra Statskassen, ligegyldigt om deres Politi er slet eller godt. Derimod kan jeg samstemme med det ærede Medlem i, at Bestridelsen af Udgifterne til Delinkventvæsenet burde bæres af Staten, ligesom jeg ogsaa vilde finde det naturligt, at Staten overtog Polititudgifterne, for saavidt angaar Opdagelsespolitiet og Ordenspolitiet, medens det øvrige Politi, saasom Sundhedspolitiet, Torvepolitiet, Havnepolitiet

og deslige, vedblev at være kommunalt, forudsat naturligvis, at Statskassen blev sat i Stand til at bære de med en saadan Ordning forbundne Udgifter.

Ordføreren (C. Hage): Det eneste Spørgsmaal under Justitsministeriet, som er Genstand for Meningsforskel ved Afstemningen, er dette Spørgsmaal om Tilskuddet til Kjøbenhavns Polititudgifter. Jeg skal ikke forlænge Forhandlingen om denne Sag. Det har altid noget lidet fristende at føre en lang Diskussion om en Sag, om hvilken ikke blot Afgørelsen vides paa Forhaand — thi selv da kan der være Anledning til at gøre sin Mening gældende med Eftertryk — men hvor man tillige maa erkende, at det Grundlag, hvorpaa Forhandlingen føres, er saadant, at det ikke er egnet til at hidføre en Ændring i Opfattelsen. Det ærede Medlem for Fredensborg (J. Hage) fremdrog det, som gennem adskillige Aar oftere har været paa Bane her i Tinget, at der er Grund til at lade Politi- og Delinkventomkostningerne for en større eller mindre Del blive overførte paa Staten. Jeg er tilbøjelig til at tro, at en saadan Ordning en Gang vil blive truffen, og det er meget sandsynligt, at der med Hensyn til Statens Forhold over for de kjøbenhavnske Polititudgifter ikke lettelig vil kunne opnaas en Ændring uden i Sammenhæng med en saadan mere almindelig Ordning. Medens jeg gentager, at efter de Oplysninger, som i Aar foreligger, taler Billighed for, at dette forholdsvis ringe Tilskud ydes af Staten til Kjøbenhavns Kommune ud over, hvad der allerede ved Loven af 1863 er blevet fastsat, har jeg allerede i mine Udtalelser i Gaar bemærket, at saaledes som det stiller sig for Tiden, er det heldigt, at Spørgsmaalet om et Tilskud af 37,000 Kr. er for Kjøbenhavns Kommune ikke af alt for afgørende Betydning. Over for det ærede Medlem for Køge (Alberti) skal jeg dog ikke undlade at sige, at hvor meget rigtigt der end mulig maatte findes at være i hans Betragtninger, ville ærede Medlemmer dog ikke kunne have undgaaet at være opmærksomme paa, at disse Betragtninger ligge væsentlig ved Siden af det, som det her kommer an paa. Det, som der her er Spørgsmaal om, er, hvorvidt de nuværende Forhold ere saadanne, at Billighed og Rimelighed tale for, at Staten yder et Tilskud ud over det i 1863 fastsatte. Dermed er der ikke sagt noget hverken for eller imod det, at Ordningen af 1863 var en endelig Afgørelse af det daværende Mellemværende, var, som